

Edebiyat Defteri

Kenanfaik -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
15 Haziran 2022 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Çalgısından mahrum bir sazende

Belki böyle bir şey değildi manası hayatın...
Kimi yoklukların azabına sarmalanmış,
Kimi sanrılara mahkum kalmış...
Değildi ama hiç, böyle siyahlara bulanmış,
Oysa, nicedir gecenin ağıırına giderdi de,
Yalınayak bulutlara serkeşî kaçışların,
Yine de değildi içimde hiç böyle, hadsiz, arsız yangınların.

Bir sızıntının kopuşlara araladığı gibi yarıkları,
Göğün belki, vaktin feryadına kasti.
Oysa hala göğsümde çarpıntıların var,
Hala yüreğimde çalgısından mahrum bir sazende,
Aşkından lal olmuş, avare ıslık çalar.
Mavisini yitirmiş, yabana huysuz nazarlarıma,
Gecesinden kopup gelir nedense artık hep, aheste rüzgarlar.
Aklımda mahallini unuttuğum senden kalan meçhul sonbaharlar,
Kalbimde bilmem kaçınıcı fasıldan kalma ahlar,
Yığılır bir külçe gibi sararmış yüreğime,
Mevsimine nadan, kuraklığa mahkum yapraklar.

Bir mih gibi işliydin oysa ahıma,
Ve bir yazgı gibi taşıdım ben, hep seni alnımda.
Var mıydı, bir firarı bu içimdeki çıkmaz sokakların,
Var mıydı arafında bilmem, ben gibi senin de buhranın?
Belki böyle bir şey değildi manası hayatın,
Belki bir kabustu bana bıraktığı zalimce, yıllarımın,
Bilmem, nasıl infilak etti içime nihayeti hazanın.
Nasıl söner bilmem,
Bu yüreğimdiki zalim, fersiz, harsız yangınların...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385697/calgisindan-mahrum-bir-sazende.html>

Gidişimi beş dakika geçiyordu saat

Gidişimi beş dakika geçiyordu saat aradığında.
Vakit aydınlığa aykırıydı aslında...
Tüm sesler çekilse de merhameti nakıs tenhalara,
Ben,
O sesleri oradaymışım gibi duyuyorum oysa, hala.

Ayak seslerini mesela...
Daha iki kilometre koşmalıydın bana..
Gözyaşlarını da...
Süzülürken gözlerinden o yaşlar,
Kim duyabilir sanıyorsun, o müflis sesi çıkardığında...
Benden başka...

Hıçkırıklarını mesela...
Her kayalıklara vuruşunda ızdırabını çığlıklara bırakan dalgalar gibi...
Kim dururdu duyup, karşında temenna...

Ve...
Gözlerindeki kuraklığın çatlaklarına sıkışmışım ya...
Kim sessizce kaybolabilirdi mesela...
O sükuta bulanık ıssız çatırdayışların arasında...
Kim işitirdi seni?
Viran bir meltem ferahlığında...
Söylesene...
Tüm seslerini yanında,
Kim götürürdü bir başına,
Sonsuzluğa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386153/gidisimi-bes-dakika-geciyordu-saat.html>

Gecenin üçüne sakladım ben ömrümün yekununu

Otobüslerin kalkış saatlerine ayarlamıştım oysa hep saatimi...

Ve hep,

Gölgelere yaktığın ateşlerde,

Ussuz bir çöl gibi rüzgarlarda savrulurdu külleri bekleyişlerimin.

Islak ayak izlerinin bir serap gibi yitişinin ardından belirirdi yavaş yavaş,

Sen geçen dakikalarımın mağrur, aklımdan karanlığa varan çizgiler...

Takvimlerin sen sen dökülen sararmış küf kokulu yapraklarına inat,

Saatimin tik takları bir köle gibi adımlarını takip edip dururdu nedense ardından...

Oysa bir feveran eylerdi de nice zamandır derbeder yüreğim,

Bir an olsun bulamazdı yine de huzur, yokluğunda yetim şiirlerim.

Bekliyorum yine, flu yağmurlarında ıslansın eteğin yürürken çamurlu sokaklarda,

Bekliyorum, yağmurlar yine bir ab-ı hayatın içkinliğinde değsin dudağından dudağıma,

Belki sessiz, belki siyaha nazır şeksiz, narsız yanırlarımda,

Bekliyorum hala, sazlığından sürgün bir ney gibi inlerken yine gölgem yokluğunda.

Dönsün bir otobüsün daha ıslak tekerleri bir topaç gibi mazime, saatlere inat,

Karışsın sakil düşüncelerimle tozlanmış duvar saatimim akrepleri, yelkovanları,

İnlesin yine de, huysuz bir ihtiyar kadın gibi hayata ah ile tükürüp, saatimin tik takları.

Gecenin üçüne sakladım ben, haberin olsun tüm ömrümün yekununu...

Belki bir dakika ötesine koydum, belki de gerisine tüm mektuplarımı...

Ufuk beşe vardığında,

Siyah iplik, beyaz iplikten ayrıldığında,

Ben yollarda olacağım, sakın unutma...

Ufuk sessizden kaybolduğunda,

Ve ateşlerin sönmüşse eğer kavuşamadan bana,

Anla ki, bir daha...

Hiiiç ama hiç kavuşamayacağım...

Sana...

Asla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388063/gecenin-ucune-sakladim-ben-omrumun-yekununu.html>

Bekliyor olacağım karanlığın bir tık koyusunda seni, yine de...

Sorarlarsa, hiç düşünme.
Gecelere sarsın isterse kederleri,
Durmadan,
Delicesine,
Dikenler.
Yağmurlara kalmasın bu sefer,
Ve...
Camların ardına sıraladığım kelimeler üşüsün isterse,
Boş ver.
Kime söylerse söylesin şarkılarını rüzgarlar.
Üsteleme,
Yine de, boş ver.
Bıraktım işte tüm çelik çomaklarımı,
Bıraktım işte hayata...
Döndüm sırtımı,
Senden, herkesten bihaber...

Dönüşün bir kabus olduğunu kabullendim artık.
Yazmayacak belki hayallerim,
Yıldızlara,
Gizliden mektuplar.
Ve her seferinde,
Sessiz bir çığ olup düşecek ardından,
Çatısı çökük düşüncelerine,
Hislerim.
Sessizce akacak içimden,
Yaban nazarlardan kaçarcasına,
Sellerim...
Sessizce kanat çırpıp uzaklaşacak yanından,
Küslüğe mahkum,
Şiirlerim.

Oysa ben...
Bekliyor olacağım karanlığın bir tık koyusunda seni yine de...
Belki soğğun dokunuşunda hissettiğin o duyguyla,
Tenine.
Belki elini uzattığında serapa çıkacağın endişesiyle...
Hep hissedeceksin işte,
Beni,
Bir adım gerinde...
Ama,
Bulamayacaksın beni...
Bulamayacaksın artık,
Her istediğinde...

Sessizce çekeceğim içime,
Soğğun terini.
Senden uzanan rüzgarlara ihanet ederek.
Yankılarıma binip uzaklaşacağım,
Fersiz gözlerinden.
Yağmurlara muhtaç kalmayacağım artık,
Karlara da...
Yaşlı bir vapur yorgunluğunda öksürüp dumanlarını göğe,
İsli bir gökyüzünün ardına takılacak ardından naif düşüncelerim.
Dalgalar çığlıklarına çılgınca eşlik ederken,
Rüzgarlar çaput olup sarmayacak bedenimi.
Üşüyeceğim yokluğuna,
Fırtınalara karışıp.

Kaybolacağım,
Uzak,
Uzak mı uzaklara...
Çok uzaklara...

Üşüyeceğim sıcak sobanın yanında.
Büyürken hayallerim yangın yangın.
Üşüyeceğim geceler boyu,
Üşüyeceğim,
Sana.
Kök salacağım adımını attığın tüm topraklara,
Her yağmurda özlemle çekeceksin kokumu içine.
Ve ben,
Hep bekliyor olacağım karanlığın bir tık koyusunda seni,
Yine de...
Belki,
Gözü bağlı zemherilerin titrek yoklayışlarında,
Belki,
Üşümemek için dans eden bir palyaçonun,
Gözünden akan buz parçacıklarında...
Ama...
Bir kez daha kaybetmeye korkan bir çocuk masumluğunda.
Ararken beni...
Bulamayacaksın bir kez daha,
Bulamayacaksın beni,
Asla,
Yanında...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393968/bekliyor-olacagim-karanligin-bir-tik-koyusunda-seni-yine-de.html>

Sadedine gelemediğimden belki

Sadedine gelemediğimden belki...
Sadır olan tüm düşüncelerimin viranlığı.
Belki o safir sesinden kalan...
Belki de sahici bir yalan.
Bir rüyanın safhalarındayım şimdi...
Yetmeyen yalnızlıklarım var,
İçin için yankılarına inat...

Gecelerin asırlara bedel hükmüne susadığım,
Madum hislerime yenik düştüğüm vakitler.
Garazı olan tüm haykırırlara müstehakım oysa,
Ve...
Zihnime bağdaş kuran tüm kuruntulara...
Bildiğim tek,
Koyuna sığındığım rüyaların...
Bahtıma düşen karanlığa,
Yetmiyor kulaçlarım.
Zamanın dilimlerinde,
Sıkışıp kalmışım.
Bir çizgiye dizilip uzanırken notalarım,
Tüm güvercinlerimi sildim gökyüzünden.
Ne çok girmişsin o sakıt rüyalarım,
Kilitliydi oysa,
Sana,
Bütün kapılarım...

Sadedine gelemedim hiç,
Titrerdi de kelimem,
Dökülürdüm karşında tel tel...
Belki gölgene saklanışlarım,
Belki geceye kalışlarım hep bu yüzden.
Bir rüyanın safhalarındayım hala...
Yetmeyen heyecanlarım var sana dair...
Karşına çıkmaya mecalim yok,
İçin için yansın bırak,
Yansın yüreğim...[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394187/sadedine-gelemedigimden-belki.html>

Üşüyorum... Yine üşüyorum

[italik]Bir anın yorgunluğunda,
Yalnızlığın vuruyor acı acı yüzüme.
Soğuk bir sokağın perdelerinin ardında,
Yağmayan yağmurlarının altında,
Sırılsıklamım.
Üşüyorum,
Üşütüyorsun beni...
Bedenim, taşlar kadar soğuk.
Oysa ruhum güneşin meczubu,
Sanki gölgen gibi,
Kendimden bile habersiz,
Üşüyorum,
Yine üşüyorum...
Sen gibi,
Soğuğuna kaldığım belki,
Şehir...
Sokağın, merdivenler, kaldırımlar,
Bahardan ümitsiz.
Buz kesmiş, nefesinin esiri gece.
Kuytun gibi,
Sislerin gibi,
Ve...
İlle saçların gibi...

Kaldırımlar ıslak,
Ve,
Alabildiğine yağıyor düşüncelerim,
Raksına kanarak,
Karanlığına.
Sen sen akıyor içimden yağmurlar...
Çöllerine nazire yaparcasına,
Harflerin akla ziyan çılgınlığında.
Sen sen akıyor,
Masumluğuna can çekişen acizliğim.
Sımsıkı sarılırken paltoma,
Bir an,
Hayalinin dikenlerine takılıyor yüreğim.
Ben,
Düşüyorum,
Yine sana düşüyorum,
Çılgın bir yangın içimde.
Ama,
Yine de üşüyorum,
O, canımın kekremsi acılarında.
Her yanım hayaline çamur.
Üstelik,
Soğuğun ağızına açlığımda,
Kabusların ziyan uğrayışlarında,
Üşüyorum...
Daha da üşüyorum.
Neden hep bana zemheri nefesin?
Neden, çopaklanmış yalnızlığıma kastın?
Bilmiyorum...
Bilemiyorum...

Bir anın silinesi yalnızlığındayım artık...
Yanıbaşımdaya hayat bahşeden nefesin,
Ama,
Yine ben,
Yine çekemiyorum nefesini içime,

Ve...
Üşüyorum,
Yine de üşüyorum.
Sanki sarkittan parmaklıkların arkasında,
Sanki kapısı olmayan bir ıssızlıkta,
Ve hep soğuk bir ortaçağ masalının tam ortasında.
Sokağımda Kibritçi Kız,
Ve yanı başında ben...
Kibrit kibrit,
Hayallerimi,
Sana tüketiyorum.
Bir o yakıyor kibritini,
Bir ben...
Bir o...
Bir ben...
İlk o dayanamıyor,
Üşüyor,
Alabildiğine üşüyor,
Kapatıyor gözlerini hayallerine.
Kapatıyor tüm zalimliğine dünyanın.
Kapanıyor, dayanamıyor sahne,
Kapatıyor tüm aşkların üzerine ışıklarını.
Sonra ben,
Kapatıyorum gözlerimi soğuk nefesine,
Kapatıyorum tüm kayboluşlarına efkarlarımın.
Rüzgarlar dans ediyor çevremde,
Ben,
Üşüyor,
Yine üşüyorum,
Zemheri nefesinde...
Ve...
An geliyor...
Kapatıyorum artık hayallerime gözlerimi,
Kapatıyorum...
Dayanamıyorum...
Nefesine...
Zemheri nefesine.
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394788/usuyorum-yine-usuyorum.html>

Bir piyanonun tuşları gibi can çekişirken

Bazen gizliden bakar,
Hazan pencereden,
Buğulu camlarımdan sokulan ayazlara inat.
Hissedince...
Sessizce çekerim yorganı başıma.
Hiç kıpırdamadan.
Ve ardından...
Çamurlu ayaklarının sesi duyulur gecenin.
Bir kaç tane de kuru dalın hışırtısı.
Bir köpek ulur uzaklarda,
Rüzgarlar,
Ses verir peşisıra,
Sessizce eğilirken başı önüne.
Kesince ümidi benden,
Sarılır sislerine iyice,
Sessizce terkeder pencereyi hazan...
Ardından,
Karışır vakitler kayıplara...
Sokak dediğin izbeliklere,
Çığ olup doluşur soğuk rüzgarlar,
Her yanda acı,
Her yanda dert...
Yine de raks eder ayazlara,
Mağrur endamlarıyla,
Çer çöp, çalı çırpı,
Kimselere hissettirmeden,
Gizli saklı.

Ve...
Sen gelirsin birden nedense,
Tenhasına sımmsıki sokulmuş aklıma.
Üzerinde şapkalı bir pelerinin,
Narin endamın.
Bir de,
Güzden saklanmak isteyen hüzün dolu çehren...
Ahhh o hüzünlerin otağı çehren.
Sessizce pencereden seyrederken seni ben,
Bilmezsün ki!
Kalbimin nasıl çarptığını taaa derinden...
Seyreyler karlar bizi aheste aheste düşerken.
Bir kar tanesi süzülür yavaşça avuçlarıma,
O da, dayanamaz erir,
Eşlik eder,
Gözyaşlarıma.
Bir sayfa çevrilir üstümüze,
Gece gibi siyah.
Bir başka sayfa daha çevrilir,
Kederim gibi fluluğa bulanmış gri.
Bir piyanonun tuşları gibi can çekişirken,
Karışır her bir kar tanesine müzikler.
Hayalin bir balerin olup döner,
Döneer...
Döner...
Belli belirsiz ışılan ay ışığının muhteşemliğinde,
Titrer üşümüş ellerin,
Ve...
Titrer ellerim.
Bir kar tanesi düşer ellerine,
Ve sonra,

Benim ellerime...
Dünya mai bir küreye dönüşür çevremizde,
Öylece kalakalırız hayallerimizde,
Birlikte,
Bir kar küresinin içinde...
Kırmızı elbiseli küçük bir kızın ellerinde...
Kimseler bilmesede.
Ama,
Hayallerimizde,
Sadece hayallerimizde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395205/bir-piyanonun-tuslari-gibi-can-cekisirken.html>

Güz zehirler de geceleri

Ve...
Sessizce sokulur müzik.
Yarım bir hikayenin ortasından.
Buz kesilir an,
Ardından.
Ne çok çınlamalara harlandı ateşler,
Ne çok sığıştı valizime gitmeler.
Hıfzıma sığmayan mesafeler mi?
Yoksa...
Aklanmayan şiirler miydi?
Gidişinden kalan.
Yanlış istiflenen zamanların acısı belki,
Bende ki.
Beyhude hükümlerine saklıyım artık.
Bir keman sesi kadar yorgun,
Bir akşamın alacası kadar ikircikli...

Ve...
Dal budak salar müzik.
Yarım bir hayale girizgahı geçip.
Saklanır geceye papatyalar,
Saklanır haddi aşan mısralar...
Ve...
Susar an...
Ardından.
Ne çok sarıp sarmalanır hazan!
Ne çok dökülür yaprak yaprak,
Hayallerim.
Varır mı Kasım'a mektuplarım?
Yoksa...
Güz zehirler de geceleri...
Yine çığ mı düşer yollarına?
Bilmem.
Oysa,
Vakitsiz cemrelerin olsa,
Sıradışı yanaştığın...
Marazi çırpınışımda...
Tütmeyen düşüncelerime inat.
Beyhude kopuşlarına aşınayım artık.
Bir yolcu kadar mecbur,
Bir zuhurun anı kadar mahkum.
Hiç istemesem de...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395318/guz-zehirler-de-geceleri.html>

Kışıma mektuplarım

İtirazım yok ateşlere...
Günahlarım...
Çiğ gibi büyümekte...
Geçmiş miydi karalamalarım?
Attığım müsvedde kağıtlar...
Senelerim...
Yangınlarım...
Küllerine kalmışım hayatın...
Esmeye rüzgar...
Bırak öyle kalayım...
Yoksa...
Göklere savrulacağım...

Yolum uzun...
Sonbaharlar gibiyim...
Dökülen yapraklar...
Serin rüzgarlar...
Kışıma mektuplarım...
Ben yolcu...
Ben kervan...
Ben göçüm...
Ama...
Ötelere hep korkularım...

Mataramda bir kaç damla...
Azığımda bir kaç lokma...
Biliyorum...
Verasına mahcup bir dilencisiyim...
Bit pazarı köhnesi dünyanın...
Biliyorum...
Hep aldandım...
Aldanıyorum...
Sana bir türlü varamıyorum...
Yardım et...
Allah'ım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395457/kisima-mektuplarim.html>

Ve kim bilecek içimdeki ıssızlıkları

Bir şiir daha yazacağım sana,
Şöyle uzaklardan yetişsin isteyeceğim,
Kelebek kanatlarında,
Rengarenk,
Kelimelerim.
Biliyorum...
Ömrü yetmeyecek,
Avuçlarına varmaya,
Düşüncelerimin.
Sancısına mağlup bir güz akşamındayım,
Gözlerim tozu toprağından muzdarip.
Bildiğim tüm şarkılar terketti beni,
Pencerem dayanamadı rüzgarına,
Kırıldı camlarım.
Sükutu derin dalışlarındayım denizin,
Nafile arayışlarındayım yine.
Tüm ihtişam manasını sende buluyor bende.
Ve sensiz yavan kulaçlarımla.
Bir şiir daha yazacağım sana,
At arabasının arkasından havlayacak köpekler,
Kapatırken yolları karlar,
Bata çıka yol alacak sana,
Hislerim.
Geceye acelesi olan kim?
Ve kim bilecek içimdeki ıssızlıkları...
Kimseler,
Kimseler bilmeyecekler...
Ve sen...
Sen bile bilmeyeceksin.
Bir çöl gibi silinecek içimdeki yeryüzü,
Karların inadından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395711/ve-kim-bilecek-icimdeki-issizliklari.html>

Ayrık otları etrafımızı sarmasa

Arıyor mu gözlerim?
Bülbüllerin dahi medhini kışkandığı,
Bir gün doğuşu masumluğunda şakımalarını...
Hani toza toprağa bulanmış bir yaprak,
Ansızın serilir ya altına,
Başlarsın uçmaya,
Rüzgarın fısıltısında.
Kim bilir?
Hangi masalın koynunda?
Şaşkın,
Ve mahcup bir edayla,
Seyreylesem o an güzel yüzünü.
Seyreylesem rüyamda,
Bilmem ki, hangi diyarda...

Çiçeklerin,
Taç olup saçlarına konmak için yarıştığı gibi,
Tutunmaya çalışsa kelimelerim,
Fırtınalara.
Birbirlerinden önce,
Varabilmek için sana.
Ve...
Saklansa geride kalan tüm sözcüklerim utançla.
Bir düşüncelerim düşse karlar gibi gökyüzünden,
Saçlarına,
Kırpıklarına,
Dudaklarına,
O masumluğun timsali,
Beni alıp götürün nazarlarına.

Bir dönsem etrafında,
Seyreylesem seni,
Rüya rüya.
Tonunu göğün tüm maviliklerinden alsa,
Gözlerin.
Kalmasa geceler,
Ayrı bir vaktin kırılğan çıkmazlarına.
Bir bir sürüklemese bizi,
İki yüzlü hikayeler,
Farklı zamanlara.
Patikalar arınmış olsa dikenlerden,
Ayrık otları etrafımızı sarmasa.
Kanamasa sana yüreğim,
Kızılıcak şerbeti yudumlasa...
Umudun hangi matemleri karaladığını bilsem müsveddelere,
Aklım ardından sisli bataklıklara takılsa.
Ve eğse başını hanımelleri,
Benim gibi,
Hazanlara,
Acımasız hazanlara...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395813/ayrik-otlari-etrafimizi-sarmasa.html>

Yeniden çalardı flütler

Ve gece inanmadı bana.
Sessizliğin bir bıçak gibi keskin koyuluğu vardı.
Gözlerime takılan geçmişin karaltılı gölgeleriydi belki.
Ya da...
Bir yanışın küllerine sokuluğu...
Yeniden...
Ve...
Yeniden çalardı flütler...
Rüzgarı taklit edercesine...
Göge nazire yaparcasına...
Yeniden kaybolurdu duyuluşlarım.
Bir yalnızlığın seromonisiydi belki zamanın ahları...
Beyaz yeleli atların çatlarcasına koşuluşlarında,
Vaktim sana uzanamazdı artık.
Yollarımı kaybetmişken,
Sana dair...
Buralardaydım oysa hep ben...
Göremezdin beni yine de...
Göremezdin...
Ruhum hep böyleydi işte...
Yanında...
Ama yokluğun renginde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400521/yeniden-calardi-flutler.html>

Dokunurdu tellerine mızrap

Dokunurdu tellerine mızrap...
Bir vaktin sömürölüşüne şahit olurken...
Cümle alem cenderesinde,
Soğuşun hissizliğine kalmış bir cam kırılğanlığında.
Yalnız...
Ve çerağsız.
Ferine küsmüş her bir damlanın kayboluşu,
Belki aksin ihaneti,
Ya da...
Tutunamayan kelimelerin garabetiydi hep...
Kimliğime iliştirilen.
Bunca diye başlayan yaşamlardı oysa...
Tökezlediğim her tümsek...
Sebebine her uzaklaştığım andı yığıntılarım,
Git gide aklıma viran zorbalıkların dayanılmazlıkları.
Acı...
Keder...
Ateş...
Ve...
Cehennem.
Dokunurdu tellerine mızrap...
Bir ömrün hebaya iteklenişine şahit olurken...
Dokunurdu belki,
Bilmeden...
Lakin...
Çerağından mahrum...
Çerağından bihaber...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400666/dokunurdu-tellerine-mizrap.html>

Tllenirken ilenişler

Derinliğine ulaşılabilen kelimelerindir belki...
Maharet.
Lakin cevherin kıymeti misal bilinir,
Yreklerin yankısı...
Gecelere tllenirken ilenişler,
Vakit tamam mıdır?
Yoksa aldanış mı?
Kelime kelime ömürlere bırakılır kırıntılar...
Ayazın her vuruşunda sinelere...
Sesler skuta sokulur,
Karanlık hale...
Bekleşir sislerin ardında yangınlarım...
Düğüm düğüm boğulurken nefessizliklerde.
şiir dediğin böyle olmalı azizim derdi yaşasaydı şair...
Böyle olurdu kelamın marifeti.
Lakin...
Rüzgarlara binip gitti tüm güzel mısralar.
Geriye...
Bir kuru yaprakların hışırtısı...
Ve...
Gözlerinden süzülen o tek damla kaldı bana senden,
Düşmeye mecalsiz...
Olsun...
Devran,
Kopuşlarında mrmn...
Yolcu iken birer birer,
Gecelerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400890/tullenirken-iclenisler.html>

Aklımın almadığı vakitlerine

Ardından karıştırdı rüzgarlara,
Ağlayışlarım.
Yaprağın ansızın uzaklaştığı,
Dalların hışırdamadığı,
Aklımın almadığı vakitlerine kalırdım,
Yalnızlıklarının...
Rüzgar, azabına katlanır,
Yağmurlar seyrelirdi sanki.
Göğün altı...
Ya da üstü...
Değildi göçüme engel.
Manasızlığındı belki tüm veralarım,
Ve yüküm tuzak.
Ahdin yolculuğundayım oysa,
Bata çıka...
Belki anlamda,
Belki ahında...
Bitmek bilmeyen yanışlara prangalıyım,
Adım adım yaklaştığım uzaklığına.
Olsunlu istemiyorum artık cümleleri...
Kelimelerim girmesin karşında,
Hizaya...
Harflerim söylerken adını heyecanlansın tek.
Hafif bir melodram havasında.
Ve...
Bir kar küresi olsun sahne.
Üzerinde kırmızı bir manto,
Bürünsün her sallanışında beyazlara alem.
Karışsın ardından rüzgarlara isterse yine,
Ağlayışlarım.
Kalayım,
Yine de istersen sen,
Aklımın almadığı vakitlerine...
Yalnızlıklarının.
Kalayım dilersen,
Öylece...
Hiç bitmemecesine.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401015/aklimin-almadigi-vakitlerine.html>

İçimin yağmurları

[italik]Ve...

Yağışına kaldı tüm papatyalar.

Oysa...

Kuraklığın vardı hep,

İçimi kemiren.

Her, yere basışım rüzgarlarındaydı...

Ve her çığığım yokuşuna.

Ufalanırdı kayaların,

Her aklıma sığıştığında.

Bir kir kaplardı perdemi...

Yırtamadığım.

Aciz düşünceler ne çok düştü peşime.

Azgın köpeklerden kaçan bir köleydi hissiyatım.

Dikenlerin kanattığı bacaklarımın acısında,

Ve önümü kuşatan uçurumlarının çaresizliğinde,

Ölümü beklerdi yüreğim.

Ve...

Kokuna hasret kaldı tüm hanımelleri.

Oysa...

Çatlamıştı toprak.

Rüzgarların bile mecalsizliğinde...

Yağmıyordu işte,

Yağmıyordu artık,

İçimin yağmurları[/italik]...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401132/icimin-yagmurlari.html>

Geceye konan lacivert

[italik]Bir kez daha susamış sonbaharlara yapraklar,
Varlığın bir ötelemeye maruz kaldığı uçurumlara...
Düştüğün zannında yoğunlaşır oysa hep,
Bir acının hissiyatında,
Nefeslenmeye benzer döngüler.
Kahreder kimi vakit...
Nedensiz,
Çıplak bir hayalin darbına maruz kalan düşünceler.
Teselli eder mi geceye konan lacivert?
Bilmek ne mümkün?
Yavan kaplara koyacağın yağmurların var mı?
Gölgesi sis mezarlıklara serpeceğin...
Ya da, oldu mu hiç?
Eşelediğin toprakları avuçlarken,
Ölümü mü aldım avuçlarıma dediğin?
Serkeş toplanışlarında şehirlerin,
Hep gecelere sığınışım neden?
Neden feveran eder ruhum?
Bir bir uzaklaştığım yalnızlıklara...
Kapının ardına süpürdüğüm yokluklarım,
Neden hıncını almak ister benden?
Gök siyah mıdır hep?
Yer azap?
Ve neden azalırım ben?
Ebediyeti düşlerken...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401236/geceye-konan-lacivert.html>

Usulca bıraktığım maveralar işte

[italik]Tutunduğın tüm dallar göklerden uzak,
Bir mavi masalına müştak iken.
Yitirilmişin ardında,
Ve...
Yankılara tutuşmuş.

Kızılca kıyamet saklanışlarım var oysa,
Kefilsiz nedametlerime yollamadığım.
Bir manivelaya bıraktım muammalarımı...
Yolum hep terane.
İsyana nedense iltimasım hep,
Unutulmuş fısıltıların yeknesaklığına.
Ya öncesiz...
Ya eksiksiz...
Ya da sonrasız...
Usulca bıraktığım maveralar işte...
Kendimden bihaber hizalanışlarım.
Güzüme acırken imgelerim,
Yüküme vurmuşum bozgunlarımı...
Yadına kaldı malumlarım artık ahhh...
Aşinalığımın hebasında...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401365/usulca-biraktigim-maveralar-iste.html>

Ve ayazın saklısıydı

[italik]Beyazlar...
Düşlerinin mi rengiydi söyle?
Geceye sürüp durduğun kayboluşlara...
Bir nişane miydi ardından?
Bir taş attığında suya...
Çember çember yayıldığı hissinde...
Masal masal...
Bıraktığın mıydı tebessümün misal?

Söylenemeyen tüm kelimeler yetim...
Toza, toprağa...
Karanlığa ne yapsın rüzgarlar?
Vakit zulmün cenderesinde,
Yıllanmış bir sokağın terkinde.
Bilsen...
Hep yalınayaktı öykülerim.
Ve ayazın saklısıydı,
Beyazlarım.
Gözyaşı kadar gizli,
Bir gülücük kadar sahte.
Oysa,
Isıtmazdı ateşler...
Isıtmazdı da...
Beyazlara atardım hep,
Karasına müştak tüm düşüncelerimi...
Ve ansızındı tüm saatler.
Yıllar ve yıllar,
Peşimi hiç bırakmadılar...
Ama...
Kirllettiler,
Beyazlarımı kirllettiler.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401493/ve-ayazin-saklisydi.html>

Bir zifire kaldı bu kez hazan

[italik]Bir zifire kaldı bu kez hazan.
Ağır aksak,
Ayazlara vurgun...
Sancıların yol bulduğu gitmelerdeyim şimdi...
Kapı kapı dilenen yoksunluğa mahkum hislerimin ardından.

Fenerlerim uçmadı bu sefer,
Yalnızdı dileklerim.
Göğün sahte mahmurluğuma eşliğinde,
Mavisine kaybolan düşlerime uzatmıştım ellerimi.
Sarımtırak bir geçmişin tellerine,
Mızrap mızrap vurmuştum yüreğimi.
Mevsim mevsim dökülmüştüm gülüşüne...
Bir kabusun çığ yamaçlarından,
Düşerdim de her seferinde,
Heyelanına kapılıp tutunurdum senin,
Yeniden eteklerine.
Sonda hikayemiz...
Biterken içimdeki zemheriler,
Şiirler kadar uzak,
Belki yakındı ellerimiz.
Hazan vardı,
Hüzün vardı,
Ardında...
Ve ben...
Kalalalmıştım kuraklığına.
Oysa düşlerime hep yağmurların yağardı.
Oluk oluk sahralarım akar,
Vahalarım sana kanardı.
Oysa bir bir sönerken چراغlarım,
İçinde yitip gittiğim ne çok sellerin vardı.
Ve...
Sanrısına mahkum bir çocuk masumluğunda,
Meçhulünde aciz mecalim...
Artık hep, zifirine kalakaldı...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401640/bir-zifire-kaldi-bu-kez-hazan.html>

Geçkin bir vedanın ellerinde

[italik]Bir kış masalıydı belki,
Kuytular,
İçinden çıkmak istemediğim.
Varlığın manaya susamışlığında,
Belki ahirinde,
Belki zahirinde,
Yanırlarım...
Ama illa ki,
Geçkin bir vedanın ellerinde,
Azadından mahrum bir halde,
Ve,
Düşlerimde,
Üşümüşüm hep.
Oysa,
Vasılsız bir ömrün nedir ki bedeli?
Nedir muhakemeler?
Nedir suretin ötesi?

Sığ bir kaçışın meramsızlığında,
Sakladığımdı belki,
Duldasına,
Derunuma sürgün hazanlar,
Hasredilen onca bitap manalar...
Ya da,
Yadına...
Bir uğultuya,
Gecenin deveranına...
Gölgesine sığındığım acziyetler,
Ürktüğüm tüm günahlar...
Ne çok hırpaladınız beni?
Ne çok ağlattınız...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401743/geckin-bir-vedanin-ellerinde.html>

Güzün kışkırttığı konçertolar

[italik]Bir geçit miydi?
Aradığım.
Yangın yangın...
Tutuştüğüm üryan gerçekliklerde.
Sanki hayat...
Sanki ölüm...
Ya da araf...
Muhitsiz bir bekleyişin sanrısı belki,
Sakil ızdıraplarım.
Nefesine,
Kokusuna bırak beni,
Toprağın.
Güzün kışkırttığı konçertolar...
Söndü mü zannedersiniz yangınlarımı?
Fizan'a kadar oysa yolum...
Çetrefile,
Dolambaçlara...
Göğün yorgunluğuna kaldın mı hiç?
Ayrık otlarının sarmaladığı düşüncelere kapılıp.
Yaprakların düşüş merasimlerinde,
Ağladın mı sen hiç,
İçindeki acınası o masum çocuğa kanıp.
Bir geçitti belki,
Aradığım..
Lakin,
Yıllar ve yıllar...
İçinde,
Hep mahrum kaldığım... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401857/guzun-kiskirttigi-koncertolar.html>

Bitab kaldığımdı cümlelerin -1-

[italik]Öylesine diklenişim,
Rüzgarlara.
Ölgün bir iklimin saçaklarından düşüyor kelimelerim.
Saçılıyorum,
Bir damlanın yere çarptığı an gibi,
Uçukluğuna sokakların.
Yokluğun tablolarını çiz bana,
Ya da kayboluşun...
Kayıp şehirlerine varamazdım zaten.
Takatim yok...
Bu yüzden işte,
Mecalime sitemim.
Bitab kaldığımdı cümlelerin...
Vaktin hükümsüz kaldığı,
Solgun ışıkların yalvardığı...
Işımayan güneşler gördüm ben,
Bir kemanın tellerinde inerken...
Gök masumdu,
Hazan çaresiz...
Kırlangıçlar istemsiz...
Göçtü vakitlere ket vuran,
Oysa uzundu yollar...
Ve nihayet pek...
Öylesineydi işte diklenişlerim,
Rüzgarlara...
Öylesineydi işte...
Yokluklar...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401960/bitab-kaldigimdi-cumlelerin-1.html>

Zemheri nefesine

[italik]Bir anın yorgunluğunda,
Yalnızlığın vuruyor acı acı yüzüme.
Soğuk bir sokağın perdelerinin ardında,
Yağmayan yağmurlarının altında,
Sırılsıklamım.
Üşüyorum,
Üşütüyorsun beni...
Bedenim, taşlar kadar soğuk.
Oysa ruhum güneşin meczubu,
Sanki gölgen gibi,
Kendimden bile habersiz,
Üşüyorum,
Yine üşüyorum...
Sen gibi,
Soğuğuna kaldığım belki,
Şehir...
Sokağın, merdivenler, kaldırımlar,
Bahardan ümitsiz.
Buz kesmiş, nefesinin esiri gece.
Kuytun gibi,
Sislerin gibi,
Ve...
İlle saçların gibi...

Kaldırımlar ıslak,
Ve,
Alabildiğine yağıyor düşüncelerim,
Raksına kanarak,
Karanlığına.
Sen sen akıyor içimden yağmurlar...
Çöllerine nazire yaparcasına,
Harflerin akla ziyan çılgınlığında.
Sen sen akıyor,
Masumluğuna can çekişen acizliğim.
Sımsıkı sarılırken paltoma,
Bir an,
Hayalinin dikenlerine takılıyor yüreğim.
Ben,
Düşüyorum,
Yine sana düşüyorum,
Çılgın bir yangım içimde.
Ama,
Yine de üşüyorum,
O, canımın kekremsi acılarında.
Her yanım hayaline çamur.
Üstelik,
Soğuğun ağızına açlığımda,
Kabusların ziyan uğrayışlarında,
Üşüyorum...
Daha da üşüyorum.
Neden hep bana zemheri nefesin?
Neden, çopaklanmış yalnızlığıma kastın?
Bilmiyorum...
Bilemiyorum...

Bir anın silinesi yalnızlığındayım artık...
Yanıbaşımda hayat bahşeden nefesin,
Ama,
Yine ben,
Yine çekemiyorum nefesini içime,

Ve...
Üşüyorum,
Yine de üşüyorum.
Sanki sarkittan parmaklıkların arkasında,
Sanki kapısı olmayan bir ıssızlıkta,
Ve hep soğuk bir ortaçağ masalının tam ortasında.
Sokağımda Kibritçi Kız,
Ve yanı başında ben...
Kibrit kibrit,
Hayallerimi,
Sana tüketiyorum.
Bir o yakıyor kibritini,
Bir ben...
Bir o...
Bir ben...
İlk o dayanamıyor,
Üşüyor,
Alabildiğine üşüyor,
Kapatıyor gözlerini hayallerine.
Kapatıyor tüm zalimliğine dünyanın.
Kapanıyor, dayanamıyor sahne,
Kapatıyor tüm aşkların üzerine ışıklarını.
Sonra ben,
Kapatıyorum gözlerimi soğuk nefesine,
Kapatıyorum tüm kayboluşlarına efkarlarımın.
Rüzgarlar dans ediyor çevremde,
Ben,
Üşüyor,
Yine üşüyorum,
Zemheri nefesinde...
Ve...
An geliyor...
Kapatıyorum artık hayallerime gözlerimi,
Kapatıyorum...
Dayanamıyorum...
Nefesine...
Zemheri nefesine. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402221/zemheri-nefesine.html>

Damla damla başlar herşey

[italik]Varsa,
Göğün hıncı toprağa...
Sanılan değildir hikayeler.
Damla damla başlar herşey...
Ansızın.
Bir yaprağın yeniden havalanışı belki,
Umut.
Geçkin tınılara kalır düşünceler.
Yanlışın tünediği gibi tellere,
Bir kuş sürüsü masumluğunda...
Ölgün bir iklime uzanır durgunluğun.
Bir damla düşer gözlerinin önünden,
Bir damla,
Bir damla daha...
Derken,
Bir damla daha...
Kimildamaya dahi tenezzül etmezken hayata...
Döngüler şeritlere dökülür zihninde...
Nedenlerin boşluğa tekabül ettiği artık ömür...
İstemsiz iç çekişlerde,
Savdığın ne varsa...
Ederine kaldığıdır yorgunluk,
Sindiğinin ötesinde.
Cebelleştiğin vakitlerin kaçkınıyken,
İçine düştüğündür çukurlar...
Ardından,
Bir yaprağı yeniden dirilişe çağırır rüzgarlar...
Oysa her seferinde,
Yeniden ümitsizliğe kalır kuytular...
Yeniden,
Aradığın olur ardından...
Tenhalar.
Ve,
Damla damla başlar herşey...
Yeniden...
Ve...
Yeniden.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402338/damla-damla-baslar-hersey.html>

Yalnızlığın sokaklarına

[italik]Yaklaştığım her an,
Uzaklaştığım oysa...
Kendimden.
Belki acze kapılır kelimelerim,
Belki fakra...
Hep bir,
Vaktin pençesine kaptırdığım olur nedense!
Dalgalar kadar kararsız düşüncelerim.
Yorgun düştüğüm tüm kitaplar,
Yanar sanki içimde.
Alevlerin kuşkuculuğunda,
Siyaha çalınan tüm kızılığın izleri,
Kazınır zihnime.
Karanlık bir geçidin yordamsızlığında,
Ayazın yordakçılığında,
Sana dair tüm kaçkınılığında,
Izdıraplarım.
An gelir üşüşür başıma kuşlar misal firaklar,
An gelir masum düşlerim ağlar,
An gelir kapanır üstüme gökyüzü...
Yağar yağmurlar,
Masum bir mısramın ardından.
Ve solgun şehirlerin grisine saklanır yüreğim,
Yalnızlığın sokaklarına...
Sararmış perdelerin ardına,
Ama illa ki tenhana,
Kuytuna kalır hayallerim.
Güz soğuk kaldırımlara çömelir ardından,
Gelmez elinden birşey,
Üzülür...
Gidişime...
Üzülür...
Kederime...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402451/yalnizligin-sokaklarina.html>

Bendeki sende

[italik]Eksikti bir şeyler...
Yağmursuzluk kadar,
Rüzgarsızlık kadar,
Ellerin kadar,
Sen kadar...

Alışılmışın dışına,
Badirelere kaldığında,
Yalnızlığın duruluğuna,
Dumansızlığa,
Topraksızlığa...

Vardığım tüm sazlıklar kurumuş,
Göller çekilmiş...
Vagonları çürümeye terk edilmiş trenlerin,
Dillerini çıkartmış papatyalar,
Susuzluğun cenderesinde.
Kıymık batmış düşüncelerime,
Yanıyor,
Yanıyor canım...
Çorak hissizliklerde...

Örtün,
Pelerinin...
Coşardı ırmaklarım içimde,
Gözlerine hapsolürken...
Gülüşün,
Yangınıydı kelimelerimin...
Sesin,
Dinmesini hiç istemediğim,
Şakıyışların...
İşleyişlerini özümde.

Eksikti bir şeyler...
İçimde,
Yokluğunun renginde,
Özlemine sürgünümde,
Tenine hasretimde...
Eksikti bir şeyler...
Bendeki...
Sende...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402552/bendeki-sende.html>

Ayazın yazgısına üşümelerim

[italik]Yılgınlıklarım,
Saçma sapan düşüncelerimin azgınlığında,
Biriktirdiğim karalamalarım belki,
Çöp çöp,
Gecemin müsveddesi siyahlarıma.

Hercai aforizmalarım yok artık,
Kopardım tüm tellerini,
Kemanımın.
İnlemesin artık halime,
Kırık pencereme aşına rüzgarlar...
Ulumasın göklere köpekler,
Ya da...
İster ulusun, ister ulumasın...
Umurumda değil...
Öfken ya da özlemin...
Değil...
Hiç...
Hiç masum değil.

Ayazın yazgısına mı üşümelerim?
Ya da kabuslarımın eğretiliğine...
Bilmediğim kelimelerin tutsaklığında,
Sicim gibi yağın yağmurların altında,
Sana...
Sana dair,
Tükenişlerim...
Gözlerin,
Gülüşün,
Ellerin...
Nedensiz hayalime gelişlerin...
Sensizliğimdeki...
Tek dileğim...
Tek emelim...
Sensizliğime işlediğim...
Sessizliğim... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402682/ayazin-yazgisina-usumelerim.html>

Acımtrak bir hazanın kapısında

[italik]Sanki bir yanılsama,
Girdabında...
Acımtrak bir hazanın kapısında,
Rüzgarlar sır sır,
Yadında...
Hayalim,
Kim bilir hangi handa?
Hangi limanda?
Sanki tüm düşüncelerim,
Savrulan bir yaprağın umarsızlığında.
Ama...
Unuttuğum ne varsa,
Yanırlarımın en kuytusunda,
Sadece,
Sana dair,
Bir papatya misal raksında...
O nazenin parmaklarının ucunda...
Aşkında,
Tufanında...
Yüzü koyun kapaklandığım,
Çamurlu yollarında,
Yalnız ve yalnız,
Son arzum...
Yıkansın bedenim...
Göz yaşlarımla...
Bir çocuk masumluğunda...
Ama ömrünce,
Senin...
Her anında,
İzdirabınla... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402802/acimtrak-bir-hazanin-kapisinda.html>

Şehrin genzine kaçan fırtınalar

[italik]Belki,
Bir güz nağmesinin donukluğunda...
Belki,
Yağmura hasret susuzluğunda...
Belki sessizliğin,
En kesif tınısında...
Yalpalarken...
Sokak lambalarının avurdunda.
Geldi işte,
Nihayetinde,
Tüm çıplaklığıyla...
Çarmıha gerilmiş,
Acınası sonbahar.

Pörsümüş yapraklara inat,
Kahverengi bir örtüye kaptırdığımdı...
Hayallerim.
Oysa...
Saklanmıştım,
Soğuk bir rengine.
Belirsizliğin aşinasında,
Bu koca şehrin...

Oysa...
Ağır bir kokusuna vurmuştum,
Adımlarımı,
Kül kokulu caddelerin.

Oysa...
Göğün,
Ve siyahın...
Mahzunluğuydu kaldırımlar.
Kömür karası beyaz çehrelerin günahıydı belki,
Şehrin genzine kaçan fırtınalar.

Acınasıydı işte,
Yüzünden bin parça düşen sonbahar.
Acınasıydı,
Tırnaklarına takılan prangalar...
Acınasıydı...
Aldanışlar...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402910/sehrin-genzine-kacan-firtinalar.html>

Gecenin koynunda

[italik]Öyle vakitlere kalırsın ki,
İçinde,
Yaprak kımıldamaz...
Çıt çıkmaz...
Hazandır mevsim oysa,
Dallar hışırdar,
Rüzgarlar dans eder,
Ve hani üşütür bir de hafiften.
Gecenin koynunda...
Adamakıllı...
İşte öyle...

Dalıp gidersin,
Kör bir noktaya...
Konuşmaya yeltenir içinden bir ses,
İzin vermezsin...
Kımıldamasın istersin yeryüzü...
Düşünmeyeyim hiçbir şey...
Sokaklar sussun,
Ay tutulsun...
Kediler, çıt çıkarmadan,
Patilerini yavaşça vursun.
An donsun,
Gök uyusun...
Kalayım öylece...
Saatlerce...
Sessizce...
Ve...
Bitmesin hiç,
Bitmesin...
Bu gece...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403082/gecenin-koynunda.html>

Nar ve köz

[italik]Nar ve köz...
Kızılın belki güneşe tutkusu,
Raksı...
Izdırabı...
Hem de...
Zoraki...

Cehennemın kudretinde tüm...
Vakitsiz kıvranışlar,
Göğün dürülüşündeysel hele,
Azap...
Kim bilir?
İçte...
İçin halinde...
Yanışların seddinde kahroluşlar...
Ama,
İlla ki,
Tükenişin müsveddesinde,
Karalamalar...

Belki,
Ruhların istemsiz arzusunda,
Belki...
Karanlığın sakil tonunda,
Ama,
Hep bir feryada,
Devinimlerin ya da...
Durağanlığın kavuruculuğunda,
Kaldığındır akletmeler...

Oysa ölüm...
Vaktin nihayetinde,
Tüm kavgaların tütsülendiğı hissinde,
Ve...
Düşüncelerine sızan rutubetin sadedinde,
Çıkagelir ya...
Ansızın...
Ansızın...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403258/nar-ve-koz.html>

Bitap kaldığımdı cümlelerin - 2-

Sarp kelimeler dikildi yazgıma,
Gök esirgedi rahmetini,
Boyun eğerek.
Oysa uzundu göç yolları,
Kırlangıç kanatlarıma.
Vadisine sığınmış ruhumun acizliği,
Çömelmişlerim.
Nihayet pekti oysa,
Ve...
Vakit sonsuzluğa uzanırdı hep,
Sığ umutlarımdın kırıntılarına inat.
Homurdanırdı çatlarken toprak,
Onmazdı kabuğu kırık düşüncelerim,
İflahsız...
Sefil...
Susardı içimin hazanları,
Susardı,
Ufacık bir çocuk saflığında,
Mecalsizliğin koynunda,
Yangınsızlıklarda...
Yağmursuzluklarda...
Yoksunluklarda...
Susardı ıkınmalarım,
Sana dair,
Susuzluklarımda...

Bitap kaldığımdı işte,
Cümlelerin.
Anla...
Anlasana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403370/bitap-kaldigimdi-cumlelerin-2.html>

Biteviye

[italik]Aralanır ya hani,
Göğün kapıları...
İçinde,
Belki taa derinde...
Belki,
Meçhulünde...

Ektiğin,
Düşün vakitlerinde,
Gölgeliklerde,
Belki aklın ermediği filizlenmelere...
Belki,
Ötesine,
Kim bilir?
Kabrın bile,
Ötesine...

Önün ve ardın biriktirdiği ne varsa,
İstemediğin...
Ve serpiştirdiğin,
Çorak ovalara umutsuzca,
Çıplak bir tenin yanışında,
Çaresizliklerde...
Biteviye...

Zayi olan,
Tutundu belki de,
Kahır senfonilerine.
Yol alır gibi eteğinde gecenin,
Donmuş nehirlerin titreyişlerinde,
Soğuk badirelere...
Ebediyetin keşiştiği kasvetlere.

Zayi olan,
Tutundu işte...
Serzenişlere...
Bitmeyen nihayette...
Bitmeyen yitişlere,
Ama ille de,
Çilelere...
Hem de,
Biteviye...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403496/biteviye.html>

Bırakmıştım bir külün rengine

[italik]Gizemine bıraktığım bir geçmiş,
Yaşanılanı,
Ya da değil...
Rüzgarın belki,
Kapıp götürdüğü,
Tüm tozların birikmişliğinde...
Ama,
Yine de,
Mızımlığında salınan,
Günahlarımın bedelinde...

Ömrüme çalınan karalarımın isinde,
Yaktığımdı,
Satır satır,
Ezberine bildiğim,
Tüm hecelerin.

Bir aldırışın,
Ya da kaçışın,
Nüansıydı kim bilir?
Dökülen çığlık misali yapraklar...

Ve...
Bir bilsen!
Yüzeyine sindiğimdi o zalim zanlar,
Yaşanılanı bir döngünün,
Olmayan vasiyetine...
Belki de,
Acıyan hislerime.

Bırakmıştım oysa ben,
Cansız bedenlerin arbedesine,
Düşlerimi...
Hayallerimi...
Seni.
Bırakmıştım bir külün rengine,
Sessizce,
Fikirlerimi...
Ve...
Tüm düşüncelerimi...
Sana dair,
Herşeyimi...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403598/birakmistim-bir-kulun-rengine.html>

An dediğim yitişler

[italik]Tende başladı,
Bir ömre bedel,
An dediğim yitişler...
Her bir dokunuşun siteminde,
Ama her geceye...
Azar azar attığım düğümlerde...

Narsız çerağlarına tedirginliklerim,
Beyhude ömrümün...
Oysa yıllanmışlığına hep ömrün,
Sorgusuz,
Sualsiz,
Yol alışlarım.

Terk edilmiş,
Viran bir ev misal,
Tozlu,
Mücrim...
Ve,
İstiflenmişçesine çuval çuval,
Öyle kırık dökük,
Tüm düşüncelerim.

Sakil bir gün batımında,
Teselliden yoksun yağmurlarda,
Uyanamadığım sıratlarda,
Takıldığımdı çalılarına,
Umutlarım...

Tuhaf bir zemherinin koynunda,
Yırttığım tüm fotoğrafların tuzaklarında,
Durgun vakitlerin sanrısında,
Döktüğümüdü ayazlara,
Yangınlarım.

Beyhude ömrümün,
Girdaplarına doğardı güneş,
Saklanırdı gökyüzü,
Saklanırdı,
Yüreğim...
Ve,
Çıkamazdı günyüzüne,
Çıkamazdı hiç bir vakit,
Hayallerim. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403702/an-dedigim-yitisler.html>

Hep mecaza kalırmış hakikatler

[italik]Göğün teninde,
Yalnızlığın fonuna iliştiirdiğimdi uçsuzlukta,
Bulutsu düşüncelerim.

Tuhaf zannettiğim suskunluklar,
Gerçekmiş meğer...
Ay masummuş,
Yıldızlar ümitvar.
Oysa kelimelerimmiş bulamayan yolunu,
Sapa kalanmış tüm şiirlerim.
Anladım.

Olması gereken diye bilirdim hep,
Nefes almayı,
Görmeyi,
Duymayı...
Hep mecaza kalırmış ya hakikatler.
Ömürler tükenirmiş,
Sormazmış kimseler...

Bitmeyen nefesleri kim satar?
Görülmeyenleri kim görür?
Duyulmayı duyan mı var?
Sormazmış kimseler...
Ya da...
Sorduğunu zannedermiş,
Bilenler...

Tükenirmiş ömürler bir yandan,
Azalırmiş hakikatin yolcuları...
Azalırmiş düşünceler...
Akarmış bir yandan,
Su gibi akarmış tenler...
Filizlenirken toprak toprak,
Filizlenirken yeniden yaşamlar,
Kısır döngülere kalırmış,
Manaya susarmış hep...
Yavanlıklarda,
Sahipsiz kitaplar.

Oysa, bitermiş sonunda yollar,
Kalmazmış artık,
Gerisi diye birşey...
Nedametler fayda etmez,
Ket vurulmuş dillere...
Kapanırmış kapılar,
Hem de sonsuza kadar.

Herkes kendince bilirmiş,
Kendince söylemiş...
Ve öyle sürüp gidermiş,
Devran...
Yalnızlığın bulutsu tonu,
Sürüp gidermiş böyle...
Sürüp gidermiş hep,
Göğün teninde.

Ardından,
Git gide,
Azalırmiş,
Hakikatin yolcuları,

Azalırımıř dūřünceler...
Bir tek,
Çođalırmıř laf-ı gūzaf,
Azalmazmış...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403827/hep-mecaza-kalirmis-hakikatler.html>

Soğukunda zemherilerin

[italik]Belki bir kızılı boğar batarken güneş...

Siyah griden geçip girer,

Aniden fona.

Bir kaç damla yağmur çeşniden,

Tadımlık bir iz bırakır,

Belki hikayelerime...

Bırak,

Öylece,

Küçük bir masal masumluğunda,

Çalsın kemanım.

Yavaşça girsin,

Penceremden,

Gecede yolunu şaşırılmış bir güvercin.

Masum ve korkan bakışları,

Saplansın yüreğime,

Kırık bir okun şaşkınlığında...

Bırak, kanatsın,

Akıtsın kirimi,

Yıllarımın....

Sussun bir kez çakraları...

Zihnimin,

Sussun,

Devrilsin göğü,

Mısrallarımın...

Zoraki de olsa!

Geçmesin kimse,

Vakitsiz,

Hayallerimin önünden!

Gün,

Boyun eğmesin zalim rüzgarlara...

Isıtamasa da sonbaharlar,

Pencerelerimin ardını,

Önemli değil.

Beklerim ben sessizlikleri...

Beklerim,

Soğukunda zemherilerin...

Yeter ki,

Düşünmeyeyim.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403934/sogugunda-zemherilerin.html>

İs bürümüş içimin aynalarını

[italik]Serkeş bir vaktin azabına düçarım.
Kımıldamayan bir gece...

Ve,
Suskun bir siyah.
Ellerim soğuşunda...
Suskun ayazın.
Yalnız,
Ve tedirgin,
Yağamıyorum susuz bir kitabın,
Çatlamış sayfalarına...
Yağamıyorum.

Çetrefile bulandığım bir yazgının,
Alazlarına kaptırmışım çığlıklarımı...
Bırakmışım yüreğimi,
Harabeye dönmüş sığığımın kırık çerçevelerine,
Çöle yamanan vuslatıma...
Bırakmışım,
Çer çöp gibi...

İs bürümüş içimin aynalarını...
Eğretiye dönmüş yönleri tabelalarımın.
Yollarım taşlık,
Patikalarım dikenli,
Adımlarım meşakkat,
Baharı zemheri vuslatımın...

Vakit kesif,
Vakit zalim,
Vakit çıldırmış...
Oysa kabrime visalim yakınlardan yakın,
Oysa nasıl da hebasındayım hala ömrün...
Şaşkın mı şaşkın!
Uyanamıyorum...
Bir türlü,
Uyanamıyorum...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404043/is-burumus-icimin-aynalarini.html>

Anlayamazsın beni!

[italik]Anlayamazsın beni!
Gecelerimin rengi,
Boza çalar hep.
Yıldızlar, ay,
Belli belirsiz...
Ayırt edilemez bu yüzden,
Göğümde...
Anlayamazsın!

Sessizlikleri siyahın koynundadır hep el alemin,
Oysa, benim sessizliklerim,
Grinin binbir teranelerinde...
Kuytularım bile vermez karanlığa yüz...
Bir başıma kalırım ben hep,
Kendimce,
Kendi isli sessizliklerimde...
Anlayamazsın!

Hazan,
Aşkları mı üfürür yüreğine?
Yaprakların son deminde.
Rüzgar,
Hafiften mi girer sessizce koluna?
Gece mi fısıldar kulağına,
İhanetlerimi...
Bedenim mi arzular ateşleri?
Ben mi?
Anlayamazsın!

Yutkunamadığım tüm kelimelerim,
Kemirir, ta derinden zihnimi...
Tükenir azar azar,
Tuza yatırılmış hecelerim,
Ardından,
Harflere kalır,
Serapa okyanuslarım.
Anlayamazsın sen beni,
Anlayamazsın...
İçim,
Ne heyelanlara,
Ne zelzelelere yamanır?
İçim...
Ne kıyametlere varır?
Kahır kahır.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404147/anlayamazsin-beni.html>

Suri yalnızlığıma

[italik]Aynıydı belki,
Tüm sokak lambaları...
Son tebessümüydü sanki bana gecenin,
Hafiften yüzüme çarptığı rüzgarlar.
Naifti,
İçimdeki...
Günahkar ve aciz yakarışlar...
Sessizliğin hükmüneydi oysa,
Suri yalnızlığıma,
Çileli yolculuğum.
Berzahtan,
Ötelere...
Eşliğinde,
Yalnız,
Rabbin eşliğinde...

Hisli ağlayışlarına belki bükülüşüm...
Bir yaprağın,
Dövülürken her yağmur damlasının tavında,
Canının acıyıışlarına...
Ama hep,
Toprağın,
Kara toprağın,
Bağrında.

Konuşurdum...
Güzü giyindiğim vakitlerde,
Taşların esir aldığı sokaklarla...
Sokak lambaları bezmiş,
Banklar kirlenmiş...
Kedileri tedirgin,
Yüzlerinden düşen bin parça.
Mutlu değildi hiç,
Kaldırımlar.

Kerpiçten zamanları vardı oysa,
Düşüncelerimin...
Belki güçtü,
Belki soğuk,
Belki de fakir...
Ama,
Mutluydu güne bakan çiçekleri,
Mutluydu kelebekler,
Kirlenmemişti henüz daha yeryüzü...
Harfler cıvı cıvı,
Heyecanlıydı heceler...
Mısralar dalgalarla kol kola,
Şiirler uzanırdı,
Sonsuzluğa...
Ve,
Kirlendi gökyüzü,
Bir sabah uyandıgımda...
Sanki,
Hiç olmamıştı,
Umut...
Hiç olmamıştı,
Kelebekler... [/italik]

Vakti tonsuzluklara bırakıp

[italik]Soğuk tenekelerin çıkardığı seslerdi,
Sessizliği bozan.
Sert esen rüzgar,
Ve hışırdayan kuru dallar,
Tonsuzluklara bırakırdı nedense vakti.
Bir kitabın ayracına sıralanmıştı sanki,
Hayatlar,
Sonraki,
Sonraki,
Bir sonraki sayfalara.
Her bir senenin dizildiği arşivlerden,
Levh-i mahfuza...
Yaşam yaşam...
Eksiksiz,
Kayıpsız.

Bir siyah beyaz fotoğraf karesinde,
Durdurulan zamanlar,
Anın silinmezliğinde...
Sanki,
Sonsuzluğa kalırlar.
Bir terennüme daha yol alırken,
Soğuk tenekeler,
Ve rüzgarlar...
Vakti tonsuzluklara bırakıp,
Sessizce bu devrandan,
Yaşam yaşam,
Ve yüzleşmeden...
Kaçtılar...
Kayıplara karıştılar...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404392/vakti-tonsuyluklara-birakip.html>

Kibrit ateşinden cehennemler

[italik]Söz verdiğim gibi,
Zannetme sakın...
Geçkin bir ömrü taşıdım koynumda,
Cahilce,
Bilgeliğin kisvesinde...
Umudun, azlığa bile tahammülsüzlüğünde,
Kaybettiğin olsa ne?
Onca Şey...

Bir yağmurun yitirdiği berekette,
Mevsimlerin alaşağı edildiği iklimsizliklerde,
Gecenin kahırlara mezeliğinde,
Ama,
Hep bir çilede,
Hep bir sitemde,
Ve,
Yitişde,
Bilmediğin olsa ne?
Onca şey...

Sorgusuz vakitsizliklerde,
Yaşam yaşam,
Tükenişlerde,
Belki de,
Farketmediğin firkatlerde,
Ve,
En önemlisi,
Ümidin küle,
Nazarların hissizliğe,
Ama, ille de,
Nihayetin hiçliğe,
Dönüşlerinde...
Sandığın olsa ne?
Onca şey...

Oysa basitti zannınca...
Değil mi?
Kibrit ateşinden[/italik] cehennemler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404501/kibrit-atesinden-cehennemler.html>

Çocuk aklında gülümsemeler

[italik]Karaladığım ne varsa!
Çalakalem...
Duyguların ötelenişlerine...
Ya da,
Kırgın yankılara.

Varamıyorum ızdıraplarıma,
İçimdeki,
Tutuşturduğum tüm yangınlarıma,
Ne yapsam da!
Varamıyorum...
Anla...

Dağlanan ruhlara,
Karakalemin bıraktığı,
Kömür isinde lekeler belki,
Bildiğim,
Tüm dumansız öyküler.

Açlığın belki,
Kol gezdiğiydi sokaklar...
Ve...
Zehirlerin salındığıydı,
Vahşi mecralar...
Oysa...
Sanki olmamıştı hiç,
Göğü kasıp kavuran tufanlar.

Saçılmıştı artık ağıt ağıt,
Çürümüş aşlara,
Tuz tuz kokuşmuş zemheriler...
Güneşi neden siyah doğar?
Uçurtmaları neden yırtılır çocukların?
Kifayetsiz miydi hep böyle?
Aleve boyanmış topaçlar...
Yoksa,
Çok mu fazlaydı sahiden?
Söyle...
Çocuk aklında gülümsemeler...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404610/cocuk-aklinda-gulumsemeler.html>

Anlamin yoksunluğunda

[italik]Anlamin yoksunluğunda...
Ritmine bağlandığım tüm müziklerdi,
Yangınlarım.
Parçalanıştıydı ıslak çığlıklar,
Göğün...
Ve,
Azap,
Korkusuydu toprağın.

Bir ana kaydettiği,
Ne varsa vaktin.
Dehrin azatsız bağrında,
Ama faniliğin amansız kiskacında,
Ama çalakalem isyanlarda,
Yakamoza gizlenmiş azgınlıklaraydı,
Ebabil kuşlarının kızgınlığı...

Geceye,
Göğü,
Sur sesine...
Sanki,
Kabus içinde inleyişlere,
Kurban etsen ya alazlı düşüncelerini...
Bırakıp herşeyi...

Ve suya,
Ve taşlara,
Ve uçurumlara...
Bir zelzelenin çığığında...
Kabul edilmeyen secdelere keşke,
Döksen ya sessizce gözyaşlarını...

Sessizce kaybolsan ardından günahlarının,
Tevbe yakarışlarına bırakıp yüreğini...
Yüzleşip,
Çırpınsa amansız korkularınla,
Ellerin,
Nazarların,
Arzuların...
Ve,
Bir kelebeğin hafifliğinde,
Kanatlanarak göğü,
Hissetsen itminanı...
Sonsuza dek.
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404725/anlamin-yoksunlugunda.html>

Arafın yakışmadığı bir tuval

[italik]Bendeki sen...
Gecenin korkusu,
Göğün telaşı,
Günün,
Utancına verdiğim kaçışları,
Saatlerin alçakça telaşı,
Ya da eğreti bir vaktin ikilemi...

Bendeki sen...
Bir çığlığa boyun eğiş,
Tutulduğum toz toprak,
Tenime dokunmaktan imtina eden yağmurlar,
Ve,
Rüzgarın topallattığı hissinde,
Değneğine muhtaç bir ihtiyar misal,
Saçılan yapraklar...

Bendeki sen...
Çakılı kaldığım bir zaman dilimi,
Duvara çivilenmiş bir an,
Ucu kırılmış bir karakalem,
Paletime sıçrayan kir,
Ya da,
Arafın yakışmadığı bir tuval...

Bendeki sen...
Aczim,
Kıyı bucak kaçtığımı zannettiğim.
Kör bir umarsızlığın yarılışı,
Saksıya mahkum edilmiş ucubelik,
Göçlere vurduğum sakil ifratlar,
Kendini bilmez bir tefrit,
Soğğun bağrındaki zalimlikler,
Üşüyen, paltosuzluğa mahkum bedenler,
İçimin mahşeri,
Mizanı,
Sıratı...

Bendeki sen...
Senden de öte,
Bencilliğimin kahreden ızdırabı...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404858/arafin-yakismadigi-bir-tuval.html>

Yanışında gizlenen alazlar

[italik]İçten içe,
Yanışında gizlenen alazlar!
Varabilir mi?
Geceye saçtığın kıvılcımlara?
Saydam bir rüzgar mı düşlediğin?
Yoksa, sislere mi kapılmış nefeslerin?
Oysa,
Isıtmayalı ne çok oldu buraları,
Güneş.
Gölgelere kalmıyor artık şehir,
Boğuluyor toprak,
Usulca kayboluyor insanlar...
Usulca terk ediyor ümit,
Yeryüzünü...

Sokaklar,
Ayarsız saatlerin mekanı.
Ve,
Hazanı karşılayan yapraklar,
Neden vermez artık,
Hüzünlü aşklara ilham?
Aralamaz mı hiç sessizlik kapıları?
Alıp götüreren ayrılıklara...

Yoksa,
Çığ düşmüş düşüncelerin can çekişleri mi?
Hasretleri sardığın fanilikler.
Acıların,
Izdırabın,
İklimi ateş değil mi sanırsın?
Kanadı kopuk bir kelebeği,
Salabilir misin özgürlüğe?
Yoksa,
Hiç mi kelebeğin olmadı senin?
Hayalinde bile!
Olmadı mı hiç?
Rengarenk düşlerini,
Saldığın gökyüzüne.
Ve...
Hiç mi yanışında gizlenmedi?
Alazlar...

Söyle,
Öyleyse...
Sahiden var mısın sen?[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404984/yanisinda-gizlenen-alazlar.html>

Kırık bir pencerenin melankolisi

[italik]Susuz dimağların kuraklığında...
Çölün en ince kumları kadar içkin...
Düşümde,
Başucuna,
Sessizce bıraktığım,
Son mektubumdu sana...
Ufalanmış kayalıklar...

Yaldızlı meramlara vurduğum kırbaçlar,
Ve,
Ucubeliğe gizliden bırakılan çocuksu yalanlarım belki,
Fikrime ziyan düşüncelerimin bıraktığı,
İçimdeki zalim tortular.

Esaretin ruhsuzluğa yol alışında...
Ama keyfe keder bir gün batımında,
Ama ölgün bir vaktin ardında,
Saklısıyım artık ben,
Saklısıyım...
Mutsuz,
Umarsız kalabalıkların...

Belki,
Geceye bıraktığım yakarışlar,
Belki,
Kırık bir pencerenin melankolisi,
Kurumuş yapraklara damlayan yağmur.
Oysa,
Kırık kiremitlerin sızdırdığı aşkları güz...
Ve soğuk,
Soğuk mu soğuk,
Buharlaştıran nefeslerimdi...
Hayalimdeki sana,
Mektuplarım...

Bildiğim,
Sandığım,
Kandıgım...
Bir sevdanın kopuşuna...
Rüzgarlara,
Bir kış masalına bıraktığım işte...
İçimden süzülen müzikler...
Kulak ver gecede,
Aralayıp perdeni,
Kapatıp gözlerini,
Sessizce bekle,
Öylece bekle,
Beni...
Hissedeceksin irkilip teninde,
Nefesimi...
Soğuk nefesimi...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405178/kirik-bir-pencerenin-melankolisi.html>

Oysa susuzdu hazan

[italik]Sislere kalmıştı Şehir,
Çıplak bir günün,
GüneŐsiz sabahında.
Güvercin kanatlarında değildi mutluluklar,
Ve,
Sıradandı gün.
Oysa susuzdu hazan...
Andığım ne varsa yokluğunda,
Sana dair,
Saklandı soğuğuna gzn.

İçinde,
Nefes alamadığım bir gecenin,
Kırağı çalmıŐ suskunluklarındayım Őimdilerde...
Tepeledim kimselere söylemeden,
Sana dair alışkanlıklarımı...
Mziklerimi savurup attım.
Bıraktım yolların kıvrımlarına,
İçimdeki tüm emarelerini...
Bir hanımelinin zarif kokusuna,
Sakladım tebessümünü...
Ektim kuraklığına zn zn,
Bymesin diye,
Tüm melankolik kabuslarımı...
Ve...
Sessizce,
Çekildim kozama,
Mevsimini bekleyen kelebekler gibi...

Belki yangınlarım...
Sandığımdan teydi.
Belki hazandı içimin çığları.
Yokluğuna ektiğim harflerim uslanmadı hl...
İŐvelerine konan tüm yağmurlarım gibi,
Kayboldu içimdeki yankıları,
Tatsız, tutsuz dalgalarımın.
Sessizdi söğüt dalları,
Sessizdi köhnemiş mısralar.
Ve,
İçimdeki döküntü duvarlar,
Sararmış abajurlar...
Sessizdi yine nedense...
Hiç olmadıkları kadar.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405279/oysa-susuzdu-hazan.html>

Görmek istediğın belki

[italik]Görmek istediğın belki...
Öteler...

Bir su sesinin içe meramını,
Bir yağmur damlasının sendeki meşakkatli göçünü,
Ya da,
Bir kar tanesinin,
Düşerken ki,
Yüreğine ektiğı hüznü.

Belki de,
Sessizce bırakıp kendini yapraklar misal,
Rabbe tevbe tevbe çırpınışlarını...
Ve,
Bir kuytuda,
Gözyaşlarına tutunan kıvranışlarını...
Görmek istediğın belki,
Yangın yangın,
Yakarışlarını...

Oysa,
Dilemmaya kalır nedense hep,
Çığlıklara tutunan düşünceler...
Firakların ansız acımasızlığında,
Kör sapalara kalışlarda,
İkiyüzlü merhametlerin zalim kiskacında,
Dilemmaya kalır hep...
İyi niyetli,
Şuursuz yalpalayışlar.

Bilmediğın ürkütücü sessizliklerde,
Yapayalnız kaldığını sandığın,
Viran kimsesizliklerde,
Ve o tüm ihtişamıyla,
Sırlı mı sırlı lahutiliklerde,
İmdat nidalarına açar gizliden kapılarını,
Gece...
Görmek istediğın belki,
Köhnemiş mısralarını...
Dua dua...
Hece hece...

Bir dua kadar,
Uzanişını bekler vuslata,
Ellerin...
Bir iltica bekler yürekten Rabbe,
Ve,
Bekler sabahlara kadar,
Gece,
Bekler çerağlar sönünceye kadar,
Öylece...
Görmek istediğın belki...
Öteler...
Ama kimsesizliklerde,
Ve,
Ümitle,
Sessizce...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405414/gormek-istedigin-belki.html>

Sen kokulu eğreti müsveddelerim

[italik]İnce ince yağarken,
Karlar gibi...
Umuda üşüyen yapraklarım...
Vakte musallat olurdu nedense hep,
Düşüncelerimin çığıklarına...
Serkeşi yalnızlıklarım.

Yunmamış şiirlere sakladığım,
Karmaşık varoşlara bıraktığım,
O görülesi neşveler yok artık.
Yok bitkin kelimelerimin...
Nemli ve çürümüş cümlelerimin,
Yolu yordamı...
Yok,
Yok işte,
Sensizliğimin mahmurluğunda,
Sayfalarımın ümide uyanan sabahı...

Çıkrığım tozlandı belki,
Yenik düşüp vakte!
Eğirmiyor olsa da,
Nice zamandır sen kokulu eğreti müsveddelerimi...
Yine de,
Değil mi onlar imgelerimin dili?
Değil mi, göğümün kırık penceresi,
Yüreğimin paslı kilidi...
Değil mi onlar?
Sessizliklerimin hecesi,
Sensizliklerimin dizesi...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405614/sen-kokulu-egreti-musveddelerim.html>

Sessiz bir harf konu yüreğime

[italik]Sessiz bir harf konu yüreğime.
Grseydin,
Sanki gecede bir yıldız...
Yolladı sessizce,
Yaralı yüreğime,
Masum bir gülücük.
Işdı sokağımın olanca karanlığına birden,
Sarımsı ve,
Şapkalı,
Loş sokak lambaları...

Sanki bir ay parçası çehren,
Bir kez daha sokuldu endamın,
Hayalime.
Dokunmasa kimse geceme,
Ve,
Hiç bitmese.
Bitmese,
Bu gece,
Bir mr sürse...

Baktığım tüm her yer efsuni,
Kar mı yağıyor?
Yoksa yıldızlar mı düşüyor avuçlarıma?
Neden?
Her Şey, sen geliyor bana?
Karlara mı sakladın yoksa?
Gözyaşlarını...
Yoksa,
Yıldızlar mı kandırıyor beni?
Kamaştırıp gözlerimi...

Söyle,
Neden saçmalıyorum böyle?
şyorum,
şyorum...
Bilmiyorum...
Yoksa donuyor muyum?
Ve,
Son nefesime vardım da,
Şeytana mı?
Aldanıyorum...

Söyle,
Neden susuyorsun?
Neden uzaklaşıyorsun yle...
Söyle,
Haydi söyle,
Söyle...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405726/sessiz-bir-harf-kondu-yuregime.html>

Kaldırımdan kitaplıklarım

[italik]Vardığım tüm sokaklar bir ekmek gibi,
Katıksız ve...
Yavan.
Her attığım adıma sıkıştırdığım,
Kitaplar bırakmıştım oysa.
Bir fotoğraf albümü de koymuştum,
Tozlu raflarına...
Kaldırımdan kitaplıklarımın...

Yine ve hep,
Yokluğuna kırgın,
Kuraklığına mahkum,
Köşedeki kırık çeşme...
Sararmış otlar sarmış köşedeki parkı,
Yüreğimden esinlenmiş sanki,
Paslı demirlere yapışan sarmaşıklar...
Hazana satmışlar sanki,
Bedenlerini,
Tıpkı benim gibi...

Kararan bulutlar yemin etmiş nedense,
Koca şehre...
Bir damla bile,
Bırakmamaya gözyaşlarını.
Oysa ne yağmurlar görmüştük seninle,
Sokakları seller alıp götürürdü de,
Işıldardı gözlerimiz,
Yine de.

Kimi vakit karlara teslim olduğunda sokak...
Hani sen,
Giderdin ya yanımdan...
Üşürdüm ben çoğu zaman,
Ardından...
Ama inat ederdim yine de,
Beklemeye,
Zalim zemheriye...
İnat ederdim,
Ayrılmazdım nice zaman,
Sokaktan...

Ve...
Kaldırımdan kitaplığımın,
Tozlu raflarından,
Fotoğraf albümünü alırdım zaman zaman,
Eskimiş fotoğraflarına dalar,
Seni arardım...
An be an...
Yıllar bir toz gibi uçuşsa da...
Sessizce,
Ardından...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405829/kaldirimdan-kitapliklarim.html>

Çocuk susuzluğunda yaşamışım baharları

[italik]Bugün,
Aldandığımı hissettim nedense!
Tüm renklerin çizgilerime karışıp karışmadığını,
Göğün artık,
Bende mi?
Yoksa sende mi?
Kaybolup kaybolmadığını!
Ve...
Denizin,
Benden,
Mavisini saklayıp saklamadığını...
Anlayamıyorum artık...

Ahengine vurulduğum tüm mısıralardan,
Kelimeler dökülmezmiş de sanki hazana,
Bir bahaneye kanıp,
Hep sıcak yazlara koşarmış şiirler...
Boram boram sevda kokan dizelerin,
Aç susuz kaldığını sanırdım ben.
Oysa öyle değil mi ne?
Dün başka biriyle senli benliydi sanki aşk.
Hasret yüklü kara trenler,
Sahnedeki çekildi artık dediler de,
İnanası gelmedi havsalamın.
Çocuk susuzluğunda yaşamışım meğer ben baharları,
Toplayıp gidene kadar onları çingeneler.
Köşe bucak aradığım içimin kopuşlarını,
Yanında götürdüğünü bilseydim,
Bırakırdım yoluna,
Gizlimi, saklımı...
Bırakırdım...
Yâdımı...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405942/cocuk-susuzlugunda-yasamisim-baharlari.html>

Kaybolduğun tüm vakitlerin

[italik]Yolları sessizce yürüdüğüm her an,
Tökezler sanki gece,
Ay,
Düşüverecek gibi olur başıma.
Ve gökyüzüne baktığımda,
Düşen küçük parıltılar,
Kar küresinin içindeymişim hissini verir bana.
Ağırdan alırım ben vakitleri,
Kaplumbağa hızında geçer bana yaşamlar.
Oysa,
Olanca hızıyla,
Zembereğinden kopup,
Çılgıncasına,
Dönüp duruyor olsa da,
Dünya.

Kırmızı bisikletli bir çocuk dolanır sokağımda,
Dalıp gider dakikalarım,
Dönerken tekerleri çocukluğuma.
Sanki,
İçimdeki çocuk basar pedala,
Hırsla,
Hem de,
Tuhaf bir hırsla.

Bilirsin beni...
Ağırdan yaşamlara topuklarım atlarımı.
İçimde kalırım çoğu vakit.
Vermem kimseye,
Can çekişen sırlarımı.
Kaç kez kayboldum bilmem, kendimde.
Dönüşsüz bir ırmağa dönüşür düşüncelerim.
Ve,
Kaybolduğun tüm vakitlerin,
Bilyesini saklayan çocuklar misal...
Öylesine,
Hep yüreğimde.
Hiç kaybolmadı,
Bende.

Masallarını sakladığımi sanırdın ya sahiden.
Yaşardım ben oysa, onları...
İçinde kibritçi kız olurdun bazen,
Seninle üşürdüm sokakları...
Bir kül kedim olurdun ve,
Ben gece saat onikiye,
Sana kalırdım büyü bozulmadan...
Bıraktığın ne varsa, sadece hayalin...
Ve ben,
Ardından,
Hiç ama hiç...
Masallarından çıkamadım.
Ömrümce,
Oralarda bir yerlerde...
Hep seni yaşadım.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406064/kayboldugun-tum-vakitlerin.html>

Belki hayat

[italik]Bir müziğe yaslanmak belki gece,
Yanan ateşin alevlerinde.
Soğukta güzün.
Kırık bir şişenin,
Rüzgara eşliğe çırpınışlarında bırakmak gerek,
Belki anıları...
Paltonun ısıtamadığı düşlerinde titrerken ellerin.
Bir kibrit yanığı acısına geçmek nefesinde,
Soğuk buharların ağzından çıkıp kayboluşlarına takılırken...
Piyanonun her tuşuna bastığında,
Çıkardığı sese teslim etmek yüreği...
Belki hayat.

Üzülürken yapraklara,
Yakalanmak belki serpiştiren yağmurlara,
Çamur çamur sıçrarken firakım,
Gül kurusu eteğine.
Yanan ateşe düşen her damlaya darılmak işte,
Ama içten içe,
Duman duman gözlerine birikebilmek hissinde.
Sızı sızı yığıdığım kaçkın suallerimle baş edemezken,
Dokunamamak oysa,
Gül kokulu narin tenine.
Keşkelere yüz vermediğimi zannederken,
Hüzün ve hazanı hep karıştırmak muhayyilemde.
Sezsizliği bile içselleştirememek gecelerimde,
Ve kaybetmek,
Kaybetmek işte seni...
Belki hayat...
Rüzgarları salıp kendince,
Peşinden sürüklenmek,
Gökyüzüne...
Belki de,
Göğün tenine... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406168/belki-hayat.html>

Senden sonra

[italik]Yoksa,
Yenilgilerimde mi sakladım seni?
Gündüze değil!
Geceye koşturan bir atlı gibi.
Güze meydan okuyup her seferinde,
Çocuk düşlerimden çıkıp gelmişim oysa.
Sana...
Az mı düştü sanırsın yolum!
Alev alev tutuşan yürek yangınlarına,
Az mı su döktüm,
Gönlün korlarına...

Senden sonra,
Nicedir yazdım düşlerimi,
Umuda uçamayan kağıttan uçaklarıma.
İnsin istedim,
Çiçek çiçek kokuna,
Ve,
Hazana saldıgın ağlayışlarına.
Sessiz barikatlar kurdum,
Sığınmak için,
Yokluğuna...
Yine de baharları görmedim hiç,
Görmedim iki gözüm.

Senden sonra,
Unuttum,
Toprağın kokusunu...
Ve aldırmadım göğün rengine,
Bir daha.
Çiçeklerden taşlar yapmayı hayal ederdim ya ben,
Hep sana,
Yağmadı bir daha yağmurlar...
Barışmadı benimle rüzgar.
Ayrık otları sardı dört bir yanıma iki gözüm,
Senden sonra.

Çıplak tenlerinde üşüyor çocukların ayak,
Güz güz,
Nefesleri kokuyor şehirlerin,
Çöküyor hasretler, çığlıklar,
Duman duman,
Göz alabildiğine,
Dağlara, taşlara.
Yanıyor tellalları kitapların...
Alevleri gökleri sarıp.
Senden sonra,
Anlamaya başladım ben,
Biliyor musun iki gözüm?
Anlamaya başladım, neymiş hayat?
Senden sonra...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406281/sendden-sonra.html>

Yoktu güneş yüklü baharlar

[italik]Adım adım yürüdüğün kitaplarımın ayraçları üstünde duruyor hala...
Benden bir hatıra olsun sana diye bir yaprak koymuştun hani,
Sararmış sayfaların arasına.
Dümdüz olmuş, kurumuş bir kağıt hissinde,
Eskiyip yıllara...
Bir klarnetin sessiz ağlayışlarına bıraktığım kötürüm asırlar,
Kimsesiz kelimeler evinden çıkagelir sanki,
Üçyüz yıl geride bıraktığım kahırlı hissiyatlarıma.

Kırık pencerelerin,
Gözü yaşlı,
Çürümüş,
Nemli pervazlarına ilıstirirdim korkarak,
Rüzgara mağlup çınar yapraklarına karaladığım şiirlerimi.
Yağmurların altında,
Sırılsıklam alevlere teslim olurdu içimin garazkar tortuları...
Gelmezdin sen!
Beklerdim sokağın karanlığı çökene kadar hayalini.

Nicedir ağıtlara düşman oldum bilir misin sevdiceğim?
Sazlarımı kırdım, yaktım...
Kopardım gönlümün tellerini...
Dokunamadı o günden sonra mızraplar bir daha yüreğime.
Gecelere bırakmadım bağı yanık türküleri...
El el diyarlara sürdüm tüm ahları vahları.
Yoktu içimin hazanlarına çare,
Yoktu güneş yüklü baharlar...
Yoktu sırt üstü uzanıp seyrine daldığım yıldızlar...
Yoktu artık kuruş kuruş biriktirdiğim umutlar...
Çünkü,
Yoktun sevdiceğim,
Yoktun artık sen,
Sen yoktun...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406392/yoktu-gunes-yuklu-baharlar.html>

Ne demek ister siyah

[italik]Neden,
Gecenin kölesi olmak ister yalnızlıklar?
Ve,
Büker ölüme yakın,
Sararmış başaklar başlarını...
Neden?
Göğün anlamsızlıklara yol aldığı,
Görebildin mi hiç?
Klasik bir müzik dinlerken,
Tükenmişliğin sararmış başaklara benzer oysa...
Bir çello,
Ya da piyano...
Tutar hislerinden,
Neden alır götürür seni?
Bilinmezliklere....
Söyle.

Yormadığın ne çok şey var, aklını...
Gün kendi mi doğar?
Neden hep yeşil giyinir çimenler?
Ne demek ister siyah?
Aşk, neden hazan kokar?
Göğün müdür rengi mavi?
Yoksa, denizin mi?
Neden?
Neden düşünmez insanlar?

Çılgın bir dağdağaya kaptırmışım paçamı,
Bırakmıyor yakamı akıp giden mevsimler...
Oysa,
Bir loş ışığında gece lambası,
Bir de biraz sessizlik istediğim...
Bıraksın tantanalar peşimi,
Bıraksın ki,
Biraz kafamı dinleyeyim...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406528/ne-demek-ister-siyah.html>

Bir varoluş hikayesi bu

[italik]Bir varoluş hikayesi bu...

Ezeli meçhul...

Mahfuz bir tabakaya kayıtlı...

Güneşti şahidi belki...

Topraktı...

Suydu...

Kitaptı...

Belki de...

Meleklerdi...

Ölüm tohumlarını serpiştiren rüzgarlardı kim bilir?

Gizemli şahitleri...

Söylediğim tüm kelimeler mülhem...

Ve...

Yol verdiğim tüm düşünceler hala tutsaklığım...

Dehrin gölgesinde kalmış gibi...

Geçtiğim ırmaklar matemine kurumuş leylaklarımın...

Bir göz pınarlarım hüznüne meftun...

Bir de aklım, ardından bozgun...

Ebede kilitli kervanların yüküymüş hep bu levhalar ah...

İncelerden ince ama hep, derun mu derun...

Bu özlemleri...

Bu sevdaları...

Bu kederleri...

Harap garlardan asır asır alırmış yolcu gibi kara trenler...

Zaman yaşlandırır...

Deveran hep eskimişliği çalarmış yüzlere...

Toprak olurmuş giydirilmiş bedenler...

Öbek öbek uçurmuş sonrasında cümleler...

Ve...

Düşermiş yapraklar yavaştan...

Sayfalara konarmış kelebekler gibi tek tek kelimeler...

Bir sahafların tozlu rafları beklermiş onları nedense...

Hiç yüksünmeden...

Ruhuna mabetleri diktiğin sanemler değil miydi oysa hala?

Azaba yanırların...

Gecenin kömür karası karanlığına...

Soğuğun dayanılmazlığına...

Belki, bir ırmağın akışınaydı kandiğin cehennem...

Ve sararmış müsveddelerdi...

Kalemimi fütursuzca gezdirdiğin...

Çalakalem...

Belki de, bir aldanışın yansımasıydı yüzündeki kırıksıklıklar...

Cam kırıkları gibi içine sıkışıp kaldığın...

Ve, hep bir parça yoksunluğunu hissettiğin...

Belki de hep...

Hep zandı senin için...

Ötesini hiç bilemediğin...

Çekip gitmeler...

İşte...

İçten içe arzularını ömrünce herşeyine hükümran...

Ve azaplardı...

Ve günahlardı bir sana kalan...

Bir çocuk çıplaklığında kalakaldığını...

Bilmediğin sapa yollardı işte seni kıvrandıran...

Kabuslarında sen değildin sanki...

Çürümüş kemikler...

Viran bahçeler...

Yıkılmış şehirlerdi belki kaybolan...
Allak bullak bir döngünün kuytulduğunda...
Sessiz çığlıkların yağmurla raksında...
Kayıptı sende zaman...
Ama bilerek...
Ama istemeyerek...
Bir sura üfürülüştü oysa her an...
An be an...
Ama bil ki...
Ayan beyan...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406645/bir-varolus-hikayesi-bu.html>

Yorgundu göğün mavisi

[italik]Bir göç hikayesiydi,
Bu...
Zorlu patikalarda...
Belki,
Sebepsiz olduğu zannında.
Adımların yol aldığı hamallıklar,
Gecelere bırakırdı yorgunluklarını.
Bir uluma duyulurdu ötesinden dağların.
Tozun,
Toprağın,
Yalnızlığın güncesiydi dumanlar...

Yorgundu göğün mavisi...
Sessizliğim,
Durgunluğum kadar.
Yüklere tutunurdu ölüm,
Gurubun kirine kalan güneş gibi.
Kurumlanmış isli düşüncelerim gibi.
Sancılara tutunurdu yokluklar...
Gecenin soluşlarında,
Paslanmış ağıtlara kalıp.

Vakitsizliğin hükmündeydi oysa,
An denilen kırıntılar.
Hiç durmazdı seyeranı,
Düşüncelerimin...
Saklanırdı alabildiğine,
İçime vurgun hisler...
Ayrı ve gayrının saçma sapan ikirciklerinde,
Yol alırdı kervanlar...
Ve...
Uzanırdı göç yolları kesintisiz,
İçime ayrık otlarını dikerken...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406852/yorgundu-gogun-mavisi.html>

Sen

[italik]Unuttuğum mu zannediyorsun?
Gün her sabah penceremde başlamıyor
Zannettiğin gibi
İçimde sonbaharlar
Rüzgarlar çatırdatır durmadan kırık dalları
Hep bir göç mevsimindedir hayallerim
Soğuklara bırakırım yalnızlıklarımı
Karlar yağar hep içime
Ve yağmurlar takip eder ardından
Issızlıklarımı
Bilemezsin sen

Bittiğini mi zannediyorsun?
Hiç güvercin konmaz yollarıma
Ararım sokak sokak
Çıplak ayaklı çocukları
Saatler hep geriye sarar içimde
Su birikintilerine kalırım yağmurlarda
Yırtık olmasa da ayakkabılarım
Yine de su sızar içine yüreğimin
Üşüyen ayaklarıma inat
Anlayamazsın sen

Sustuğumu mu zannediyorsun?
Çılgınlıklarımı prangalıyorum içimde
Nice birikmiş isyanlarım var
Nice uçurtmalara hasret
Küçük bir öksüzün bakışlarında
Kaybolduğum, işte ömrüm
Gizlerim kendimi
Pencerelerim simsiyah perdeli
Hapsettim ışığı nice zamandır gönlüme
Güneşe inat
Göremezsın sen[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406991/sen.html>

Ölesiye sevmeler

[italik]Güz zamanı...
Suskun ayrışmalara kalır hazan.
Titreşen gecelere vurur kalemini gök...
Sanki başkasının,
Kaybolan artık sevdalar...
Yazdığım nisyan öyle uzun ki,
Rüzgara seğırttirirdi gözyaşlarını kelimelerim.
Ve,
Yanımda değil nicedir değinmeler...
Nemli bir bodrum katına çekildi terkedip beni.
O koca,
Saklı ve ağdalı şiirlerin vakti değil artık,
Zaman güz zamanı...
Döküldü tüm masumiyetler,
Çekip gitti vakitsizliklere...
Ve,
Kalmadı artık,
Ölesiye sevmeler...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407246/olesiye-sevmeler.html>

Vaktim, sessiz bir gemi

[italik]Vaktim, sessiz bir gemi...
Gece sanki bir deniz...
Ömre demir attığım zannında nedense,
Kitap yüklü hayallerim.
Ne çok cümle biriktirmişim,
Oysa diye başlayan.
Değildi oysa niyetim vurguna kalmak.
Değildi sessizce, bu limandan ayrılmak...

Kemiren bir şeyler var sanki,
Bedenimi...
Tükenirken içimde azar azar bir şeyler,
Dualar yetişir tek,
İmdadıma...
Sessizce kuşatır içini itminan,
Sessizce boyun büker günahlarım.

Oysa,
Ölüm, kalım, eskimişlik...
Ve,
Yok olup gitmek işte alem.
Bir duaya açılan ellerim,
Bir ahvalime ağlayan gözlerim.
Her şeyde bir faniliğin mührü,
Her şeyde bir zelillik...
İyi ki bilmişim Seni,
Allah'ım.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407421/vaktim-sessiz-bir-gemi.html>

Maviye iir o ab-ı hayatı

[italik]Dilimde...

Geveze düşünceleri dolaşırken müsrif tenhalarımın,
Maviye iir o ab-ı hayatı,
Sessizce...

Usul usul,
İçimde büyüyen heyulaların serdiği uçurumlarımış yutkunuşlarım,
Anladım.
Ruhuma sardığım iplerin tüm boğumlarıymış nice zamandır,
İyileşmeyen yaralarım.

Ateşlere vurgun her kıvılcıma ses verirken metruk kelimelerim,
Eşlik edip dururmuş kuş sesleri,
Hep içimde,
İçten içe.
Eşlik edip dururmuş ardından,
Ağıtılı göklere.
Irmaklara çarpıp inermiş bir ney sesinde kederler,
İnermiş bir köpük gibi yite yite...
Ama yüreğime sessizce,
Ama hislerime hece hece...
Medhine...

Gece sanki!
Tonlarına mahkum tüm karanlıklara gebe.
Kavuşmaktı kırgın yalnızlıklarına,
Belki de...
Kavuşmaktı kim bilir?
Kalabalık düşüncelerimin arzusu,
Efsuni sessizliğine...

Oysa,
Kovuluşumun nişanesiydi hep,
Ardına revan olduğum her durak...
Kimi geç zamanlara bıraktığın تنها gidişlerine...
Kimi sessizce ilişkilerinden harap olan yaralı yüreğime...
Ardına revan olduğumdu oysa kederlerim,
Ardına revan olduğumdu çekip gitmeler...
Hazan süzülüşlerinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407656/maviye-icir-o-ab-i-hayati.html>

Sükuta üflediğim

[italik]Sükuta üflediğim bir demdi hayalin...
Kaç serkeşliğe vurduğum kelimedir bilsen hazana döşediğim,
Bu solmuş, müflis yapraklar.
Geç kalmış üşüyüşlerinin bağrına bırakmıştım oysa,
Nice zamandır kıyametlerimi,
Sessizce dindirdiğim derbeder rüzgarlarıma emanet ederek.
Gecesine döktüğüm sellere ağlar şehirler,
Sokakları ağıt,
Türküleri düş viranlıklarda.
Çığığa yaktığım ateşlerin hesapsızlığında,
Düşerdi ellerimden,
Titreyen saatler.
Sen vakitsizliktin,
Ben akan zaman...
Kavuşamadı hiç yağmurlarımız.
Sen gözyaşıydın,
Ben kırağı...
Kavuşamadı hiç...
Baharlarımız...
Belki sen ve ben değildi...
İçimizdeki alazlar...
Ötesiydi...
Kim bilir?
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407931/sukuta-ufledigim.html>

Çıplak bir donmuşluk hissinde

[italik]Şimdi,
Neden çıplak bir donmuşluk hissinde?
Rüzgarlara ektiğim,
Lal olmuş hazanlar...

Göğün,
Belki de,
Sayılı soluşlarına mahkum bu sefer,
Sessiz seçkilere bıraktığım güzler...

Kibrit parlamasında bir yitişe,
Aniden,
Kayıp gitti bir yıldız,
Kirli ellerimden...

Bir kuytu bulup,
Çekildi,
Umutsuz sessizliklere,
Göç yollarının müdavimi turnalar.

Kimsesiz bıraktığın hislerim artık,
Yakıştırdığın azaplara sarmaşık...
Ucu, sonu belgisiz,
Altı üstü belirsiz...

Geç bir vaktin,
Geç kalmış varışlarında,
Kaybettim,
Ya da kaybettin oysa,

Sen beni...
Ya da ben seni...

Kenanfaik...

Ya da kaybettik bizi...
Soldu gülüşlerim,
Baharlarım hazana çaldı rengini...
Sevda çiçeğini sulayan olmadı,
Yağmurdan bir damla dilenirken...
Geceler yıldızlara hasret ben gibi,
Yıldızlara binip giderken sen...
Beni benimle bırakıp, yüreğimi esir ederken...
Yüreğimi sensizlikle baş başa bırakırken...
Kaybettik biz bizi...

Gülhanım Çelik'in güzel eşliğine çok teşekkür ediyorum. Saygı ile...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408104/ciplak-bir-donmusluk-hissinde.html>